

6 e tref Matt 16:24-27

Umeå stads kyrka 20100711

Vårt evangelium började med orden: *Jesus sade till sina lärjungar: Om någon vill gå i mina spår.*

Jesus har alltså lämnat sina spår här i världen.

Från plats till plats reser sig kyrktornen högt mot skyn, som synliga bevis på att Jesus skapat tro bland oss människor.

Jesus har kallat oss människor att följa honom. Till sina lärjungar sa han: följ mig. De lämnade allt och följde honom.

Kallelsen till efterföljelse har sedan gått till den ena människan efter den andra.

I dopet börjar han att kalla oss människor in i sin gemenskap och han tecknar oss med Gudstecknet i Faderns och Sonens och den helige Andens namn till att vara hans. I konfirmationens heliga stund får vi säga vårt "ja" till honom och ta emot helig Ande.

I den söndagliga gudstjänsten får vi gå vidare på Jesusvägen och han hjälper oss i kampen mot den onde som vill förleda oss bort från Gud.

Ett stort hinder för en Jesu efterföljare är det egna "jaget" Man vill själv skaffa sig makt: i hemmet, på arbetsplatsen, i kyrkan mm. Men Jesus visar oss att efterföljelsen är efter honom, som sade: *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom*

genom mig. Joh 14:6 Han har berett en väg till himmelen för oss människor.

På den vägen är det inte jag som ska stå i centrum, utan Jesus, precis som han sa: *Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv.*

I gudstjänsten får vi fokusera våra liv på Jesus, i ordet, bönen och lovsången. Vi får fyllas av Jesu kraft i nattvarden.

När våra samveten plågas av synd och otro, så leder Jesu fotspår oss till syndabekännelsen där hemma, i kyrkan eller den enskilda bikten, där vi människor får lämna av oss allt som tynger och himmelrikets nycklar får brukas till att ge oss en full förlåtelse.

Jesu väg var en törnbeströdd väg, där han blev hånad, bespottad, förföljd, slagen och till slut dödad.

När kristna i urförsamlingen fick utstå lidande av olika slag, så skriver Petrus (1 Pet 2:21) *Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår.*

I efterföljelsen av Jesus så är det viktigt att följa Jesu fotspår och att inte vandra sina egna vägar. Att gå den väg som Jesus utstakat för oss kan också innebära ett lidande. Martyriet har alltid följt den kristna tron.

På gamla bonader kunde det stå: *Korset först, kronan sist.*

Jesus förberedde sina lärjungar på de svårigheter som skulle möta dem, när han sade: *Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket.*

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen. På samma sätt förföljdes ju profeterna före er tid. Matt 5:10-11:

Att ha kraft till att glädja sig, när man blir utsatt av den eller de som gör livet surt för en, är inte lätt.

Den 16 april 1207 var det som Franciskus bokstavligen tog dessa Jesusord på allvar, han lämnade allt, släktingar och vänner, rikedom och överflöd på allt, för att följa efter Jesus i hans fotspår. Han iklädde sig en gammal trädgårdsmästarkappa, som han med krita tecknat ett kors på ryggen och så vandrade han ut i världen och sjöng lovsånger till Gud. När han vandrade genom ett skogsområde i bergen, så kom från ett bakhåll ett rövarband framrusande. De ropade: vem där? Franciskus svarade: Jag är den store konungens härold. Men vad bryr det er? När rövorna såg att det var en fattig man, tog de honom och kastade iväg honom i en bergsklyfta som var fylld av snö och ropade till honom: Ligg du där som vill spela härold. Efter att ha kommit upp från snön vandrade Franciskus vidare och sjöng lovsånger till Gud.

Franciskus kan vara en förebild för våra liv.

Vi återgår till texten där Jesus säger: *den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.*

En dag kommer när våra liv tar slut. Det viktigaste den dagen är att vårt liv vilar i Jesu händer. I den gamla kyrkan sågs dödsdagen som en stor triumfdag, när den

kristne fick komma hem till Gud. Ja dödsdagen var rent av viktigare att minnas än födelsedagen. Därför gick man till helgongravar särskilt på helgonets dödsdag.

Texten säger oss hur viktigt det är att vi under livet överlåter våra liv åt Gud.

Jesus säger: *Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?*

Det är ofta som vi människor frestas att tänka: tänk om jag hade så mycket pengar, ja då skulle jag köpa mej..... och så drömmer hon om hus och alla slags ägodelar, och hon planerar för det ena efter det andra. Men oavsett hur många ägodelar en människa än har så hjälper det henne inte inför evigheten. En människa kan på sin dödsdag inte ta med sig något, inte ens en droppe vatten. Än mindre kan hon genom sina egna ägodelar bringa försoning för alla hennes synder. Det kan bara Jesus, som genom sina fotspår leder oss till korset.

Se hans utsträckta händer, se hålen efter spikarna, det var priset det kostade honom att ge dig syndernas förlåtelse. Den uppståndne och levande frälsaren Jesus Kristus är här och nu. Han vill leda dig genom att säga: följ mig.

Håll dig nära honom, även om det kostar på. För att du skulle bli frälst, så betalade Jesus det fulla priset, hans eget liv som han offrade på korset.

Jesus fotspår de leder ända hem till himmelen och en dag så kommer han åter som han lovat:
Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.

Vad är det för gärningar som ska gälla den dag Jesus kommer åter?

Den frågan ställde sig också Jesu lärjungar när de frågade: *"Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?"*
Jesus svarade: "Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt." Joh 6:28f

Det viktigaste vi ska göra det är att tro på Jesus.

När det gäller att öppna vägen till himmelen, så har Jesus redan gjort det för hela mänskligheten när han sade: *Det är fullbordat.* Därför kan vi sjunga: *Han har öppnat pärlporten, så att jag kan komma in.*

Jesu slutlöfte är

Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Människosonen komma med sitt rike.

Jesu fotspår leder oss ända hem till himmelen och en dag kommer han åter till denna jord för att ge åt oss människor av sin lön: Han säger då sitt: *Kom, ni som har fått min faders välsignelse.* Och så börjar den himmelska festen, som aldrig tar slut. De kläder vi då ska bära är dopets rena skrud, som är renad i Jesu Kristi blod.